

magyar Demokrata

A TÉT A MAGYAR JÖVŐ

TARLÓS ISTVÁN: EGY ESETLEGES
KORMÁNYVÁLTÁS SORSCSAPÁS LENNE

CÉLKERESZTBEN A GYEREKEK

A LÁNYOK VÉDTELENEBBEK AZ
LMBTQI-PROPAGANDÁVAL SZEMBEN

ÉVEZREDEK DALLAMAI

ELKÉSZÜLT A VILÁG KULTURÁLIS ÖRÖKSÉGÉT IS
GAZDAGÍTÓ MAGYAR ZENE HÁZA

**NAGY
ISTVÁN:**

**Soha
nem látott
fejlődés
előtt áll
a magyar
vidék**

Helytálltak a gazdák

MAGYARORSZÁG

A LÁNYOK VÉDTELENEBBEK AZ LMBTQI-PROPAGANDÁVAL SZEMBEN

Célkeresztben a család és a gyerekek

Turbófokozatra kapcsolnak az LMBTQI-lobbi szervezetei, támogatói és a befolyásuk alatt álló kormányok. Ám ha valaki felnevelt akár egyetlen gyermeket is, az tudja, a genderaktivisták a valóságtól elrugaszkodott túlzásokkal árasztják el a világot. Az ember nem szakíthatja ki magát a teremtett világból, fogantatása pillanatában eldől, férfiként vagy nőként vesz-e részt az élet körforgásában.

SZÖVEG NAGY IDA

Tekintélyes egyetemek genderprofesszorai hirdetik a katedrákról, hogy az ember neme pusztán társadalmi konstrukció, amit fel kell számolni az egyén szabadsága érdekében. Más egyetemeken kísérletek folynak, miként lehet anyaméhet ültetni egy férfi szervezetébe, hiszen az Európai Parlament balliberális képviselői már megszavazták, hogy a jövőben a férfiak is szülhessenek gyermeket. Szaporodnak a nyugati világban a törvényileg létrehozott genderillemhelyek is, Skandináviában pedig egy nővé adjusztált oktatási miniszter kijelentette, hogy a transzneműeké a jövő. Közben az interneten, a filmekben vagy bizonyos liberális hírműsorok programjaiban is jócskán találhatunk olyan mintákat, ahol egynemű párok nevelgetik örökbe fogadott gyerekeiket, akiket már az óvodában arra okítanak szakállas nénik és műszempillás bácsik, hogy a jövő száznemű. Tehetik, hiszen már az ENSZ Egészségügyi Világszervezete, a WHO is kimondta: négyéves kortól kell elkezdni a gyerekek érzékenyítését.

A helyzet azért is megrázó, mert az utóbbi száz év páratlan fejlődést hozott a tudományban. Az agyműködést soha nem látott eszközökkel és műszerekkel képesek vizsgálni a kutatók, a genetikusok pedig fel tudják tárni az őssejtig, miféle genetikai örökséget hordozunk magunkban.

A kromoszómák döntenek

Vitathatatlan tudományos tény, hogy a fogantatáskor eldől a születendő gyer-

mek biológiai neme, mondja *Hal Melinda* pszichológus, a Mathias Corvinus Collegium tanára.

– Ez nem pusztán azt jelenti, hogy egy idő után biológiailag meghatározottak a külső és belső nemi szervek, és azok már látható különbséget mutatnak. Már az anyaméhben más egy kisfiú, és más egy

kislány csontszerkezete, agyműködése, hormonháztartása, a születést követően pedig a különbségek egyre inkább fokozódnak. A születési nemet később sem lehet megváltoztatni egyetlen műtéttel; beavatkozások sorozata, élethosszig tartó orvosi kezelés szükséges mindazoknak, akik nemük megváltoztatását választják.

Gyakorló szülők vagy oktatási szakemberek is igazolhatják: nemüktől függően más-ként reagálnak a fiúcskák és a kislányok a külső ingerekre, másként fogadják a felnőtt-ekkel való kontaktust, másként sajátítják el a világból feléjük áramló információkat.

E jelenségre a pszichológus kézenfekvő magyarázatot ad. Mint mondja, a biológia és a környezet együtt hatnak a gyermekre és alakítanak ki viselkedési formákat. Az agyműködés, az idegrendszer különbözőségeiből fakad, hogy a kisfiúk és kislányok más-más módon fogadják be a külvilágból érkező ingereket, másként építik be azokat saját személyiségükbe. Ez annak ellenére igaz, hogy csecsemőkorban minden ember szimbiózisban él

úval, mint egy kislánnyal – állítja Hal Melinda. Nem arról van szó, hogy férfivá vagy nővé nevelünk egy kisgyermeket. Nemüktől függően is eltérőek a gyerekek érzelmi reakciói, konfliktustűrő képességük vagy a feszültség kezelésének módja, az őket érő ingerek feldolgozásának racionális vagy érzelmi megközelítése. Az igaz, hogy e területen a gyermek személyisége, temperamntuma még fontosabb lehet, mint a születési nem. Ugyanakkor a környezet szerepe sem elhanyagolható, mondja a pszichológus.

Mindent kipróbálnak

Az édesanyjáról való leválás, az önállósodási folyamat eltérő lehet lányok és

elmondható, hogy később a kamaszlányok több közösségi média-felületet használnak, valamint a kortárs csoportokban a lányok nagyobb hatékonysággal formálják egymást. Ezek mind együtt okai lehetnek, hogy a lányok könnyebb célpontnak tekinthetők az LMBTQI-aktivátorok számára.

Mindazonáltal Hal Melinda úgy látja, hogy a személyiségfejlődést kísérő lelki jelenségek elcsúsznak egy időre. A kisgyerekeket lefoglalják a játékok, amelyekkel a családból, a környezetükből ellesett szerepeket igyekeznek elsajátítani, és beépíteni a személyiségükbe azokat az ingereket, elvárásokat, amelyek érik őket. Ebben a folyamatban mindent kipróbálnak. Bizony a lányok is játszanak autóval, szerszámokkal, a fiúk is babusgatják a babákat. Mindez nem azt jelenti, hogy nem jó testbe születtek, amit csak nemváltással lehet korrigálni. Több korábbi nyilatkozat szólt arról, hogy egy kisfiú már óvodáskorában a lányos dolgokat szerette. A pszichológus szerint komoly problémát jelent, ha kizárólag anya magassarkújának felpróbálásából a nemi identitásra vagy a szexuális orientációra következtet valaki.

Relativizált igazodási pontok

Hal Melinda szerint nem lehet hitelt adni azoknak a sajtóban megjelent nyilatkozatoknak sem, amelyek szerint az illető már óvodásként érezte, hogy saját neméhez vonzódik. Nincs semmiféle tudományos bizonyíték arra, hogy ez a jelenség létezne, sőt kutatni sem lehet ezt a témát bizonyos nyugati országokban.

A pszichológus felhívja a figyelmet arra is, hogy a tudomány azt a gendertételt sem igazolta, hogy kisgyermekeket az érzékenyítés mellett arra is meg kellene tanítani, miként szerezhetnek szexuális örömet maguknak. Mint mondja, a nemiség kérdése általában a prepubertás idején kezdi foglalkoztatni a gyerekeket. A szexualitással kapcsolatos korai ingerekre szorongással válaszolnak.

Az úgynevezett érzékenyítésről is le-sújtó Hal Melinda véleménye. Ezzel az LMBTQI-aktivisták felszámolják, relativizálják azokat az igazodási pontokat, amelyek megadják a kereteket a kisgyermek normatív fejlődéséhez. Az igazodási pontok nélküli nevelés végeredménye pedig egy képlékeny, manipulálható, bármire felhasználható személyiségű felnőtt lesz.

Shutterstock.com

édesanyjával, aki táplálja, gondozza őt. A leválás később kezdődik el, hogy majd a 3-5 éves korban kezdődő dackorszak idején ébredjen rá a gyermek, hogy ő az édesanyjától függetlenül létező, önálló személyiség, akinek saját akarata van.

– Minden szülő tudja, hogy a csecsemőkortól kezdve másként kell bánni egy kisfi-

fiúk között kisgyermekkorban – szögezi le a pszichológus. A kisfiúknak könnyebb a dolguk, hiszen fel tudják mérni, hogy van testi eltérés is közte és anya között. A kislányoknak ez nem annyira egyszerű. Azt ösztönösen felfogják, hogy hasonlítanak anyára, ám ott munkál bennük az apával kapcsolatos féltékenység is. Az is

Lebontanák a családot

Az utóbbi tíz évben a harcos genderisták és LMBTQI-aktivisták célkeresztjében nem csak a gyerekek állnak. A háború a családok ellen is teljes erővel folyik. Úgy vélik, hogy ezt az intézményt, mint az egyén szabadságát gátló társadalmi konstrukciót, le kell bontani. Abban, hogy a nyugati világban visszhangra talál-e a tanítások, szerepe van annak is, hogy a család intézménye meggyengült az utóbbi száz évben.

Léder László pszichológus Apaforradalom című könyvében tesz javaslatokat arra, miként lehet a mai viszonyok között megerősíteni a családokat.

– *Bengt Westerberg* liberális svéd politikus, aki szociális ügyekért felelős miniszter is volt hazájában, fogalmazott úgy a múlt század második felében, hogy a család a társadalom tükré – mondja a pszichológus. – A svéd politikus azt is hozzátette: a társadalmi egyenlőség csak a családon belüli egyenlőséggel valósítható meg. Úgy látta, ha a család meggyengül, akkor meggyengül a társadalom is. Egyébként ő volt az is, aki bevezette a férfiak számára is igénybe vehető szülési szabadságot, hogy elősegítse a férfiak nevelésben betöltött egyenlő szerepvállalását.

A kijelentés óta sok víz lefolyt Európa folyóin. Ma már nemcsak a szívárványcsaládok élveznek komoly politikai támogatást a kontinens nyugati felén, az új német kormány programjában az is szerepel, hogy a gyermekek anyakönyvezésekor, ha a felek úgy kívánják, három-négy vagy több szülő is szerepelhet. Ebben a konstellációban a hagyományos család nyilván végképp védte lenne válhat a támadásokkal szemben.

Léder László, az Apa Akadémia életre hívója és vezetője azonban úgy látja, az elmúlt sok százezer évet családban töltöttük. Ez volt az a környezet, amelyben emberré váltunk, amelyben kialakult a kultúra, az emberi gondolkodás és érzelmi rendszer. Ha ezt megkérdőjelezzük, megkérdőjelezzük ember voltunkat.

– Mindannyian nagycsaládos génekkel születünk – összegzi a pszichológus. – Hiszen az ember évezredek át sokszínű nagycsaládban élt, ahol a kisgyermek nagyon sokféle emberi szerepet megtanulhatott. Látta apát, anyát, kis testvért, nagy testvért, a nagyszülőket és a nagybácsikat, nagynéniket vagy éppen a rokonsági kötelék nélkül befogadott családtagokat. Nagyon sokféle emberi minőséget, működési módot megismert, s ezek révén el tudott igazodni a világban is.

Léder László szerint a nagycsalád felbomlása a XX. század nagyipari társadalmának terméke. Ebben gyökerezik a ma ismert család válsága is, hiszen a fiatalokra óriási teher hárul azért, mert nincsenek körülöttük a nagycsalád tagjai, akik segíthetnék az utódok felnevelését. Ezzel megváltoztak azok a szerepek is, amelyek apára és anyára várnak. A gyerekek szeretete és a gondoskodás mellett az apa egyik elsődleges feladata, hogy közvetítse a világot, a társadalmi elvárásokat, a szabályok tiszteletben tartását, a kommunikáció és az együttműködés készségét.

Apa és anya saját szerepe

– Ahogyan *Ranschburg Jenő* pszichológusprofesszor fogalmazott – mondja Léder László –, az apa feladata az, hogy áthelyezze a gyermekeit a küszöbön. Vagyis végigvezesse a szocializáció fontos folyamatán. Az apa jelenléte vagy sajnálatos hiánya nagy hatással van a gyerekek társadalmi és nemi identitására is. Azt gondolom, hogy a nemi bizonytalanság sokban összefügg azzal, hogy a nyugati társadalmak igazából apátlanná váltak. Ma egy európai kislány vagy kislány életének első 10-14 évét többnyire

apa- és férfigmodell hiányában éli meg. Túl kevés az apai jelenlét, a férfi tanárok és nevelők aránya. Ezeknek a gyerekeknek sokkal nehezebb eligazodniuk a mai világban. Sokat javulna az anyák helyzete is, ha ezen változtatni tudnánk.

A pszichológus szerint amerikai kutatások bizonyítják, hogy az apai jelenlét nélkül nevelődő fiúk hamarabb maradnak ki az oktatásból, nagyobb körökben a lecsúszás vagy akár a kriminalizálódás veszélye, mint a teljes családban felnővők között. A lányok is megszenvedik az apahiányt, gyakori, hogy felnőttkorukban párkapcsolati problémákkal küzdenek, és könnyebben válnak áldozattá. Az anya hiánya szintén gátolja az egészséges személyiségfejlődést, ami főként a felnőtt életet végigkísérő érzelmi, önértékelési zavarokban mutatkozik meg.

– Az apa- vagy anyahiányt megsínylő gyerekek is sikeresek lehetnek, de mindenképpen hátrányos helyzetből indulnak azokhoz képest, akik kiegyensúlyozott, szerető családban nőhettek fel.

A szakember szerint szociológiai, pszichológiai evidencia, hogy a család tesz bennünket emberré, és a társadalom minőségét is megadja. ■